

ברמה

עלון למידע - קיבוץ רמת יוחנן

התחדשנו
בעיצוב
מרענן

תוכן עניינים

3	פרוטוקולים והחלטות
4	הפינה הכלכלית
5	פינת הידעת ש.....
6-10	פינת היוצרים המקומיים
11-12	פינת הם משלנו
13	פינת ברכות ואיחולים
14	פינת התרבות והפנאי

מרחבי הקיבוץ

לקבלת עותק מודפס או דיגיטלי של עלון "ברמה" אנא פנו במייל barama2@kry.co.il

גיליון 1896

עריכה, הקלדה, שכפול ועיצוב:
זוהר מור
zohar@zmor.co.il
הגהה: אודי פלד

תוכן המודעות המתפרסמות בעלון הינו באחריות הכותבים בלבד, העלון הינו הפלטפורמה להצגתן בלבד.

קרדיטים נוספים:
צילום: זהר גל, טליה גלוסקא
שירים: ראובן עזריאלי, יונתן עזריאלי

דבר העורכת

על האחר או אפילו לנסות לחשוב כמוהו, לנסות להיכנס לנעליים שלו כדי להבין טוב יותר מה שעובר עליו.

"כשאנו מנסים למצוא את הטוב באחרים, אנו מוצאים את הטוב שבנו" (ווילאם וורד)

חשוב לי שבעלון יהיו מגוון פינות ונושאים, ואני מנסה לחדש ולהוסיף. אני פונה אליכם הקוראים הנאמנים לשתף אותי במחשבות ובבקשות, והכי חשוב: לעדכן בנושאים שהייתם רוצים לפרסם, בהבנה שדברים אישיים אני מפרסמת רק אם מתקבלת בקשה ואישור מכם.

ולבסוף – מאחלת לנו להיות מאוחדים ומחוברים. יחד הוא כוח. **כתבה: זוהר מור**

התרעננו וחידשנו את מראה העלון. המראה החדש מתאפשר בזכות קורס תוכנה גרפית מקצועית לעימוד אותה אני לומדת בימים אלו ממש. ולמה אני כותבת ברבים ולא ביחיד? על מנת להדגיש את התפיסה שלי על פיה אנחנו "כולם למען אחד ואחד למען כולם". קהילה שיתופית.

העלון מגיע לתפוצה רחבה דרך מיילים, לתאי הדואר, ולאתר הפנימי שלנו קהילנט. אני יודעת שלפעמים אנחנו לא מרגישים את זה, ושיש גם לא מעט חילוקי דעות או חוסר הסכמה, אבל חיבורים וקשרים ביננו יש ותמיד יהיו, אם בהקשר משפחתי או חברתי, וזה חזק יותר מכל מקום אחר בעולם. זה דורש מאיתנו לחשוב

פרוטוקול המזכירות וועד ההנהלה - 16/2019

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן | תאריך הישיבה: 07.07.2019 | מספר חברי ועד ההנהלה: 13
שמות המשתתפים: ארנון רוזמרין, עידו שלם, לאה זבולון, שחר ברעב, יגאל אופק, דורון קפולניק,
אודי בן צבי, עירא יפה, דניאל פרי, נוח בן-נחום, אמן צ'ולה, שחר שטייף
חסר: ישראל עוזרי | משקיף: מיכאל שגיא

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 15/2019
2. הצבעה לתגבור צוות או"ח (מוזמן: נחשון)
3. עדכון תהליך או"ח (מוזמן: נחשון)
 - א. תמחור עבודת החברים.
 - ב. הסדרים מפורטים - פעילות צוותי עבודה
4. עדכון מורשי חתימה: ארנון רוזמרין במקום אודי פלד

דיון והחלטות:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 15/2019
 - א. הפרוטוקול אושר פה אחד.
 - ב. חברים ביקשו להציג השוואה בין עלויות אתרוג ב' לשכונות קודמות. יגאל יקיים דיון בנושא, בהשתתפות דורון, עידו, דניאל. במידה ונדרש יוחזר למזכירות.
2. הצבעה לתגבור צוות או"ח (מוזמן: נחשון)
 - א. סה"כ נרשמו 17 מועמדים: אביהו גלעד, אופיר שהם, אמיר סלייפר, בת חן יפה, דניאל פרי, חיים קרש, יובל כהן, מאיר יפה, מעיין שהם, נעמי יפה, עודד גוטמן, עופר לביא, צור יריב, שלומי עזרן, עמיר גלעד, עדי מאירוביץ, תום ביטי.
 - ב. כל חבר רשאי להצביע עבור עד 4 מועמדים.
 - ג. במידה ומקום 4 כולל יותר ממועמד אחד – כולם נכנסים.
 - ד. במידה ובין הארבעה הראשונים לא נכלל מועמד מעל גיל 65, ייכנס במקום הרביעי, המועמד מעל גיל 65, אשר צבר את מירב הקולות.
3. עדכון תהליך או"ח (מוזמן: נחשון שטייף)

נחשון, לאה וארנון עדכנו בשני תהליכים מרכזיים:

 - א. תמחור עבודת החברים: התהליך הוא רגיש ומורכב, מבוצע על ידי חברה חיצונית, נכון לבצעו מוקדם, כדי לאפשר לחברים לשפר את השתכרותם ולאפשר לקיבוץ הערכה מדוייקת של מצב הענפים. בשלב ראשון יתומחרו 135 עובדי הפנים, לגבי עובדי פלר"ם ייקבע בהמשך. משך התהליך כחצי שנה, החל מאוקטובר 2019, עלות שלב א' מוערכת בכ 100,000 ש"ח, ע"ח תקציב 2020. ארנון + צוות מש"א נפגשו עם 3 חברות מרכזיות בתחום, 2 מהן יובאו השבוע, להמשך התהליך בפורום צוות ההיגוי.
 - ב. הסדרים מפורטים - פעילות צוותי עבודה: צוות או"ח מינה כ 10 צוותי משנה, אשר יעבדו את הפרקים הרלוונטיים בהסדר או"ח המפורט. הנושאים העיקריים: בריאות, חינוך, סיעוד, פנסיה, צעירים... כו'. וכל צוות מורכב מנציגות צוות ההיגוי + הועדות/ נושאי התפקיד העוסקים בתחום. ניר ברעם, המלווה את התהליך מטעם "אנשי דרך", מלווה את התהליך ומנחה את הצוותים. המטרה היא להגיע להסדרים מפורטים בכל תחום, בתוך כחודשיים. ג. עדכון מורשי חתימה: ארנון רוזמרין במקום אודי פלד. החלטה: אושר.

רשם: ארנון רוזמרין

נוהל טיפול בחריגות בתקציב אישי מעודכן 07/19

צוות תקציבים עוקב בשוטף אחר יתרות החובה בתקציבי החברים והבנים, נפגש, מתריע, מלווה ואף מציע ליווי מקצועי לכלכלת המשפחה.

הטיפול מתמקד ב"מינוסים סדרתיים" או במי שנמצא בחריגה העולה על תקציב אישי חודשי אחד לפחות. האמצעים הבאים ינקטו כאשר נעשו פניות שלא נענו או לא צלחו:

1. לפני המלצה למזכירות על קבלה למועמדות או חברות בקיבוץ, יברר מרכז ועדת קליטה עם הגזבר את מצב התקציב של אותו אדם. אם אותו אדם נמצא בחריגה מהתקציב - בין אם נקודתית או סדרתית - תוסדר החריגה או תדווח למזכירות במסגרת הדין על הקבלה למועמדות או לחברות.
2. החבר/מועמד/בן יקבלו התראות SMS אישיות כאשר תקציבם נמצא בחריגה בגובה התקציב האישי ויותר - זוהי קריאה מיידית לטיפול בהסדרת החריגה.
3. במקרה של חריגה בגובה כפל תקציב אישי- ייחסם התקציב אוטומטית במרכז.
4. על מי שחורג באופן סדרתי או מי שחריגתו היא יותר מכפל תקציב אישי חודשי, צוות תקציבים רשאי להפעיל ההגבלות כגון:
 - א. הגבלת או ביטול כרטיס אשראי ו/או משיכות בכספומט.
 - ב. הגבלה או ביטול שימוש בקרלוג ו/או מוסדות צריכה פנימיים נוספים.
5. החבר/מועמד/בן יקבל התראות ויודע מראש בפגישה אישית או בכתב על הפעלת ההגבלות. (לגבי בנים הנמצאים במסלול צעירים- יועבר העתק גם להוריהם בקיבוץ).
6. למען הסר ספק - לא יועברו כספים בשום צורה מתקציב במינוס.(בין תקציבים, מהתקציב לחשבונות בחוץ, צ'קים)
7. צוות תקציבים רשאי לבטל כרטיס האשראי של בנים שיוצאים מהקיבוץ, עדיין במסלול, ונמצאים בחריגה.
8. על מנת להתחיל שיפוץ או בנייה ידרשו החברים להוכיח או אף להפקיד מקורות לתשלום החל עליהם, כדי למנוע כניסה למינוס ללא כיסוי.
9. נלווים - ישלמו את חובם לקבוץ דרך כרטיס אשראי. במידה והחבר אינו "מינוס סדרתי" - רשאי הגזבר לאשר חיוב הנלווה דרך התקציב של החבר.
10. הגזבר או צוות תקציבים יעבירו לפי שיקול דעתם טיפול בחורגים לוועדת פרט.

שחר ברלב, גיזברית

הידעת ש... - והפעם על פנסיה

פנסייית המטרה של רמת יוחנן היא 7,580 ש"ח (בגיל 67), שהיא כ- 77% מהשכר הממוצע במשק + קצבת זקנה של כ- 2,000 ש"ח בממוצע.

הידעת ש...

פנסייית המינימום שרשם האגודות מחייב קיבוצים לשלם היא: 4,056 ש"ח שהם 40% מהשכר הממוצע במשק. 47% מהקיבוצים הפנסיה שלהם היא פנסייית המינימום.

הידעת ש...

הפנסיה הממוצעת במשק עומדת על כ- 5,000 ש"ח. רק ל- 17% מהקיבוצים בארץ יש פנסיה של מעל 50% מהשכר הממוצע במשק.

עידו שלם, מנהל כלכלי

פינת היוצרים המקומיים

"חיים בצבע" / זוהר מור - תערוכת ציורים בבית הנצחה

לפני כמה שנים, נכנסה לתוך שגרת חיי כרעיה ואם לשלושה מקסימים, מחלת הסרטן.

חוויות הגילוי וההחלמה לימדו אותי רבות (בהרצאתי "אבני הדרך אל האושר" אני מספרת על כך בהרחבה). בין ההתמודדות המאוד לא פשוטות שזומנו לי, צץ דחף לבטא את עצמי, ליצור ובעיקר לצייר.

הדחף החזק שב וחזר על עצמו עם כל ציור, ונתן לי אנרגיית חיים נהדרת. אפשר להבחין שהציורים מתאפיינים בצבעוניות ומשרים אווירה של חיות ועוצמה. מנייר על שולחן עברתי לכן הציור ולבד המתוח, עם צבעי אקריל.

בנוסף לאלו גיליתי גם שאפשר לצייר ולכתוב על אבנים. הפלא שהתרחש ברגע בו צבעתי וכתבתי על אבנים, העביר לי תחושת אנרגיה וכוח שהם כמו תזכורת לאופטימיות, תקווה ואהבה המצויים בתוכנו. הצבעוניות בשילוב משפטי השראה, היו עבורי כמתנה נפלאה ויפה. את המתנה הזו אני שואפת להעביר להמוני ילדים ומבוגרים במסגרות שונות.

בהמשך שילבתי תחומי ביטוי נוספים כמו ריקוד וכתביה. הוצאתי לאור ספר ילדים, המופץ ברשתות הספרים השונות, אותו גם איירת: "אבני הכוחות של הדר" שתוכנו מתקשר עם הכוח שנמצא בנו.

לאחרונה יצרתי גם משחק קלפי אבנים, ככלי הקשור לנפש האדם, ומעובד באמצעות משמעויות של מילים וציורים על אבנים.

**ביום שישי 26.7.19 לאחר ארוחת שבת בחדר אוכל,
הציבור מוזמן להשקה חגיגית של תערוכת הציורים
"חיים בצבע / חיה בצבע", בבית הנצחה שבקיבוץ.
התערוכה תמשיך להיות פתוחה בימי א'-ה',
כדאי לתאם מראש: 052-3662521**

לפני כ-3 שנים הקמתי מרכז בשם "אבן זוהר" (ציור וכיתוב על אבנים - הרצאות, סדנאות, חוגים, גלריית מתנות) בשאלת השאלה - למה דווקא אבנים?

התרגשתי לגלות שמשחרר ההיסטוריה שלנו יש חיבור תרבותי בין אבנים למציאות. אני, כאישה מודרנית, יוצרת עכשווית, בחרתי לעבוד עם אבנים (בניתי את מרכז אבן זוהר), ומצאתי שיש לכך אחיזה בשורשים התרבותיים שלנו. גיליתי את המשמעות העמוקה בפרשת "ויצא".

ויצא - פרשת האבנים

יעקב אבינו יוצא מבאר שבע ובורח לחרן. הוא מרגיש תלוש לגמרי מהמציאות, בודד ועזוב לנפשו. וזה מה שהוא עושה (בראשית כ"ח, י"א):

"וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָּא הַשְׁמַשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא."

יעקב לוקח מאבני המקום ומסדר לעצמו מקום נוח לשכב.

מדוע התורה מספרת שיעקב לקח אבן לשים מראשותיו?

האבן דומה למצבו של יעקב באותו זמן. האבן תלושה מן האדמה, אפשר לקחת ולהסיע את האבן ממקום למקום. יעקב מזדהה עם התלישות של האבנים, שהרי גם הוא חש כך, ולכן הוא לוקח אבן לשים מתחת לראשו.

כשיעקב מתעורר בבוקר, הוא לוקח את האבן (בראשית כ"ח, י"ח):

"וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֲבָן אֲשֶׁר שָׁם מֵרֵאשִׁיתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיֵּצֵק שָׁמֶן עַל רֵאשֶׁהּ".

האבן התלושה הופכת להיות מצבה, קבועה ויציבה.

יעקב אומר: "...וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים"

האבן לא תישאר לבדה. היא תצטרף לאבנים נוספות, ויחדיו הן יצרו בית.

אבן - אב וּבֶן. במילה "אבן", קוראים את האות ב' פעמיים, ונוצרות המילים: "אב בן". מה שמחבר את האב והבן הוא הבית. יעקב גילה שהאבן שהוא הניח עליה את ראשו, היא "אב וּבֶן", הוא יבנה את בית ישראל, והאבן הזו תהיה לבית.

מים כבירים השוטפים על עפר, הרי זה ממסמסו עד שהולך וּנְמַס לגמרי, אבל כשמתחברים העפרוריות ונעשים אבן מוצקה, אז אפילו ים שוטף יעבור עליו – אינו אלא מגלגלו אבל אינו מאבדו.

האבן היא התאחדות של חלקיקי העפר ליחידה אחת.

יעקב מגלה בחלומו את סוד האבן – סוד האחדות. האבן אינה עוד דבר תלוש, אלא מחובר. כרגע היא מצבה, ובעתיד היא תתחבר לאבנים נוספות **ותהיה לבית**.

האבן מחברת את הדורות, אב וּבֶן, ואת החלקים השונים. יעקב הבין שהוא לא כאבן התלושה וזרוקה בשדה, אלא הוא מחובר לדורות שלפניו ולדורות שאחריו, והוא נמצא בתהליך של בניית בית.

האבן גם מאחדת. כיצד? כאשר יעקב מגיע לחרן הוא רואה מחזה מיוחד (בראשית כ"ט, ב'-ג'): "וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאֵר בְּשֵׂדֶה

וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן הַבָּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֲבָן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבָּאֵר. וְנֶאֱסַפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת הָאֲבָן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהִשִּׁיבוּ אֶת הָאֲבָן עַל פִּי הַבָּאֵר לְמִקְוֵה". (בראשית כ"ט, ז'-ח')
"וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל לֹא עֵת הָאֶסֶף הַמְקַנֶּה הִשְׁקוּ הַצֹּאן וְלָכוּ רְעוּ. וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֶאֱסַפוּ כָּל הָעֲדָרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת הָאֲבָן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן".

מדוע יש אבן כל-כך גדולה על פי הבאר? מדוע אחרי שמצליחים להסיר את האבן - משיבים אותה למקומה?

הבאר מלאה מים צוננים, אלא שעל פי הבאר יש אבן החוסמת את הגישה אל המים. אדם יכול לעמוד על פי הבאר, לשמוע את פכפוך המים, אבל אינו יכול לשתות ולהשקות את העדרים.

רק כשכל העדרים מתאספים - ניתן לגלול את האבן ולשתות מן המים, ואז משיבים את האבן למקומה על פי הבאר, ושוב המים חסומים.

המטרה היא להשאיר את הבאר לעולם ברשות הכלל. כדי שלא יבוא אדם אחד וישתלט על הבאר, **שמו על פיה אבן גדולה, שרק בהתאספות כולם ניתן לגלול את האבן**. אם יהיה חסר מישהו – עדיין אי אפשר לגלול, דרושה אחדות ואין איש היכול להשתלט על מי הבאר לבדו.

ולסיכום: האחדות, היא שתאפשר את גלילת האבן החוסמת את מי הבאר. כשנתאחד - נשתה ממי הבאר הזכים.

(לקוח מהאינטרנט)

"לטעום את השיר, אות אות" / ראובן עזריאלי

נפגשתי עם ראובן (+86) משורר הבית שלנו, לשמוע ממנו איך הכל התחיל, איזו מסגרת זמן הוא מקדיש לכתיבה, מהיכן הוא מקבל השראה לנושאי השירים, ועוד...

וכך מספר לנו ראובן:

"הכל התחיל כשקיבלתי את תפקיד שומר שטחי המרעה בגבעות הקיבוץ כשמקביל כיהנתי כרב"ש ברמת יוחנן, כך שהיו לי שני תפקידים בו זמנית. ענף 'הבקר לבשר' יקר ללבי, יונתן אחי הקים אותו. כאשר יונתן יובל היה אחראי על ענף הבקר, קיבלתי את התפקיד דרך המועצה. קיבלתי ג'יפ צמוד (צעצוע נחמד) והתחלתי לשמור שם בגבעות. לכל גבעה יש שם שיהיה נוח לזיהוי. כשעדרי הבקר יצאו למרעה בגבעות המגודרות, הייתי שומר שם ומחכה לבואם של הבוקרים (גיל קוטלר המנוח, יונתן יובל, איילת...). שם, לאורכה של הגדר, ראיתי נוף עוצר נשימה, הר הכרמל, שדות הקיבוץ, ויום נשקף מרחוק. מאגרי מים יפים - במיוחד מוקדם בבוקר. הייתי יושב בג'יפ עם משקפת, ומכיוון שלצייר אני לא יודע - התחלתי לכתוב.

כך, ללא ידע והבנה בתחום הכתיבה, התחלתי לפרסם ב"ברמה", עד שיום אחד לאה הדומי אמרה לי שעליי להוסיף ידע, והציעה לי ללמוד בסמינר "אורנים". הגעתי ללימודים בגיל 40 כסטודנט חופשי, בין צעירים שסיימו צבא. יום אחד קיבלנו תרגיל, בו התבקשנו לבנות כמה שיותר מילים חדשות מתוך שיר. יצא שעניתי תשובה כל-כך מלאה שכולם התפלאו. אז הבנתי שאני רוצה ללמוד יותר ברצינות. בהמשך למדתי בקורס כתיבה יצירתית ב"דורות". כתבתי בעיקר על המציאות: טבע, פוליטיקה, זיכרונות. בעיקר אהבתי לכתוב אחרי שחזרנו תלמה ואני מביקור המשפחה בעמק יזרעאל ובאשדות יעקב איחוד, מתוך געגועים לנופים אלו.

בשלב הבא, הציעה לי מישהי לא לכתוב רק למגירה ולהוציא לאור ספר. ניגשתי למו"ל שהציע לי לכתוב שמות לשירים ולחלק אותם, כך אני עושה עד היום.

בתקופה הזו כבר הייתי בן 66, סיימתי תפקיד השמירה בשדות ומונית כרב"ש הקיבוץ. תוך כדי ההסתובבות בשטחי הקיבוץ, בשדות, המאגר, אזורי המרעה, החלטתי להקדיש לכתיבה יותר זמן. הגעתי למצב של כתיבת שני שירים ביום. בשולחן ה"פרלמנט" בחדר-אוכל תמיד שאלו אותי: איזה שיר כתבת היום?... היו באים אליי בדרישה שאקריא שירים ואז מעבירים ביקורת. אודי פלד היה מעודד אותי, יהודה טל חסיד גדול של השירים, ועוד כמה קוראים נאמנים ונלהבים. הוצאתי 5 ספרי שירים, בכל אחד מקובצים כ-100 שירים.

הספרים שהוצאתי:

"לטעות בשבילי השירים" (1998)

"עדיין חולם אהבה" (2000)

"געגוע" (2003)

"תירוש הגשם" (2006)

"עולמי" (2017)

בסך הכול יש לי בסביבות 3,000 שירים. בדרך כלל מספר עותקי הספרים שהדפסתי היה 200. את האחרון הוצאתי דרך סטודיו גרפיקה שלנו דינמוארט, אצל גל כהן.

מכיוון שבחירת הנושאים לשירים קשורה למציאות חיינו בארץ, כתבתי הרבה בשביל ביטוי רגשי – "הוצאת קיטור" קוראים לזה. את ההשראה לשירים אני מקבל בדרך כלל בצעדות שאני עושה מסביב לקיבוץ.

את השיר המצורף כאן ב"ברמה", משל יונתן אחי (ולקוח מתוך החוברת לזכרו) אהבתי והחלטתי להביא לזכרו. כשעבדתי בשמירה בגבעות, הייתי כותב ביד, כך הרגשתי שאני טועם את השיר אות אות. עכשיו אני כותב במחשב. לפעמים בלילות, אני מתעורר עם רעיונות. אז אני אוהב לרשום לעצמי שלא אשכח, וזה עושה לי טוב. להלביש במילים את הרגשות והתחושות."

אני מאחלת לראובן המוכשר והפורה עוד הרבה שנות יצירה מהנה.

שחור ולבן / ראובן עזריאלי

שחור ולבן אינם הפכים

בתבנית בריאתם הם אחים לדרך

כמטבע צדיו שווי ערך

משניהם מי יאמר היפה יותר?

אין יקבל האחד את האחר

רק הם לבדם יוכלו לבאר

אם זה לזה ישכילו ספורם לספר.

לכל צד תרבות ומסורת לתוכה נולד

אין לו אחרת מיום על רגליו עמד

משדי אמו אותה ינק כחלב

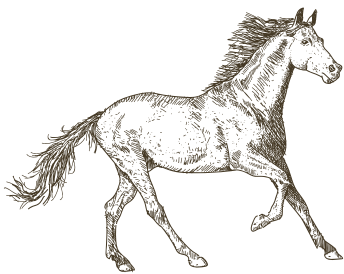
הם נופי הירק, המזהב בשדותיו.

שחור ולבן בעורקיהם אדם האדם

שחור ולבן שניהם נבראו בצלם אדם

15.07.19, רמת יוחנן

לְסוּסִים שִׁיר מְזֻמֹּר / יוֹנָתָן עֶזְרִיאֵלִי (1953)

אֶמְרָתִי כִּי אֲשִׁיר לְסוּסִים כִּי סִפְרוּרִים יְמֵיהֶם,
כִּי יָפִים וְעִזִּים הֵם.
אֶמְרָתִי כִּי אֲשִׁיר לְסוּסִים, כִּי מִקְצֵב דְּהָרִם הָעִזִּים בְּקֶצְבִים.
אֶמְרָתִי אֲשִׁיר -
וְתַמִּיד מִצִּיּוֹה הַשִּׁירָה, בְּנִצַּח אֶת הַחֹמֶר הָרוּחַ.

שְׁרִירִים נְדָרְכִים אֹהֲלִים,
וְרֻטְטִים שֶׁל חֶשְׁמֵל בְּגוֹפָה,
מִמִּיתְרֵי אַחֲרֵית מְזִנְיָקָה
עַד צֹאֵר בְּרִבּוּרֵי מְמוֹתַח
וְהִידָד שְׁעֵטוֹת עֵנָה...

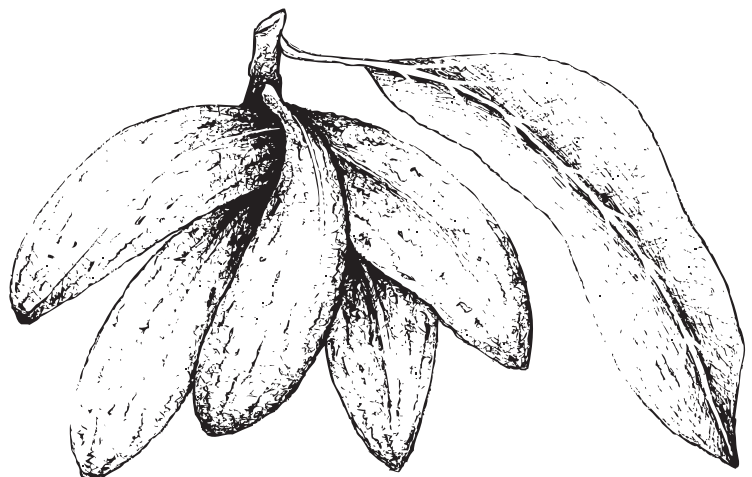
אוֹלֵי הֵן תִּדְעוּ, וְאֲנִי הֵן רְאִיתִי,
אֶרְמֶה מְטֻפָּח וְאַבּוּס,
הַמְרַחֵב נְחִירָיו הַוּוֹרֹדִים
וְחֶשׁ נִיחוּחָה שֶׁל סוּסָה.
צוֹעֵד נִכְחוּ בְּהֶדֶר
וּמְתוּחַ גּוֹפוֹ כְּלִיל הַנּוֹי,
רְגָלָיו חִישׁ יָרִים, וְיִכּוֹף,
טוֹפֵף מְצַעֵדוֹ וּמְאַפֵּק
מִזְעַק אוֹנִים נְבִלְמִים.

אֲךָ גַם עֵת כָּלִים הַכַּחוֹת וְהוֹלְכִים
עוֹד נִפְשָׁה דְּהָרוֹת תִּשְׁתַּוְּקֶה.
וְנִדְמָה, אִם רַק לֹא יִבְלֵם סוּרָה
בְּיַד הַפָּרֶשׁ הַקָּשָׁה,
תִּדְהַר הִיא, הַמְשֵׁךְ וְדְהוֹר,
בְּאוֹתָהּ תֵּאָוֵת מְרַצָּה, הַשׁוֹכַחַת עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ
עַד תִּצְנַח אֶפְסַת הַכַּחוֹת
בְּפֶרֶפֶר גְּסִיסָה אַחֲרוֹן.

וְדֹאֵי לֹא תִדְעוּ, וְאֲנִי הֵן רְאִיתִי,
סוּסָה אֲצִילָה וְתַמִּירָה
עֵת בְּמְלוֹא דְּהָרָה תִּנְשֵׂא
וּבְדוּרִים רַעְמָה וְזָנָב.
אִין מְכֻשׁוֹל! אֶפְסֵי מְגוּר!
לְעֵין דָּם מוֹצֵפֶת - אֲצִים הַשְּׁבִילִים לְאַחֹר
יְגַמֵּר הַמְרַחֵב!

וְאִכֵּן נִפְלֵא הַדְּבָר :
כִּי הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע
(וְהוּא בְּהֵמָה בְּמִשְׁמַע)
לְפִתְעֵי יִשְׁכַּח אֶת גּוֹפוֹ שֶׁתִּשְׁשׁ,
עִם רֵב שֶׁקִּיקְתּוֹ לְמִינֵי מְזוֹנוֹת,
עֵת רוּחוֹ עוֹד עֵזָה וְשׁוֹאֵפֶת.

הֵלֵא הוּא שֶׁאֶמְרָתִי תַחֲלָה :
שִׁירָה בְּנִפְשָׁם שֶׁגְדוּלָה מְגוֹפֶם הִיא,
כִּי תַמִּיד מִצִּיּוֹה הַשִּׁירָה, בְּנִצַּח אֶת הַחֹמֶר הָרוּחַ.

הם משלנו

פינה חדשה בה יוצגו סיפורם של חברי הקיבוץ ובני משפחותיהם, אשר לאו דווקא מתגוררים בקיבוץ.

"מה אמא היתה עושה" / שגיא מלמד

מתוך פוסט פייסבוק שכתב לפני כמה ימים שגיא (בנו של יונתן מלמד ואח של עמיחי ודפנה).

זוג מגדל ארבעה ילדים. מעיר אותם בבוקר, בודק שהילקוט מסודר, מכין סנדביצ'ים, מגיע (לא תמיד) לשיחות הורים, מנקה אחריהם, קונה להם מעיל לחורף וסנדלים לקיץ, מציץ בהם כאשר הם ישנים שלווים, מתעורר לקול סיוטי לילה, לוקח לדוקטור, מסיע לחוגים, כועס לעתים, גאה לעתים, דואג תמיד.... וכך הלאה וכך הלאה.

לפעמים נראה שהילדים מקשיבים לאבא/אמא. לפעמים בטוח שלא. ולעתים נראה שאינם מקשיבים ואולי הם בעצם כן. אמא אומרת לבתה "תסדרי את המיטה, תסדרי את החדר, תסדרי אחריך, למה לא סידרת..." ועשרים שנה מאוחר יותר, כאשר נראה שזהו מאבק אבוד, הילדה מגיעה יום אחד הביתה כשדרגות קצונה על כתפיה, ובדרכה חזרה לבסיס ביום ראשון, משאירה אחריה חדר מדוגם שכמו יצא מתחת ידיה של סדרנית במלון יוקרה.

אך באיזה שהוא שלב בתהליך ההורות, מבינים אבא/אמא שהחינוך האמיתי אינו טמון בשינון מצוות עשה ואל תעשה. אינו קשור למה שאומרים לילד. שאין באמת ערך רב בערכים אותם מטיפים לו. החינוך מחלחל דרך האותות והסימנים אותם הילד רואה, שומע, חש ומבין. דרך מה שאבא/אמא באמת עושים. באמת מאמינים.

אמא קמה מדי בוקר והולכת לרוץ בשדות. לעתים אמא מובילה אחריה קבוצת רצות. נשים באמצע החיים שלא האמינו שהן מסוגלות לרוץ, עד שפגשו את אמא. ופתאום הנשים ממש רצות, בגשם ובחום. מדהימות את עצמן ואת משפחתן. לעתים חוזרת אמא הביתה לאחר ריצת בוקר, מעט צולעת. "כמה רצת הבוקר?" שואל אבא. "לא משהו מיוחד, בערך 20 ק"מ..." עונה אמא, והולכת לסדר את הבית.

ואז יום אחד יש לאמא יום הולדת. ארבעת ילדיה מכינים לאמא מתנה, חוברת לרישום רעיונותיה וחלומותיה. ובחוברת רושם כל ילד את ברכתו לאמא.

וכך כותב לאמא בנה הצעיר:

"השבוע, בלילה, באמצע חציית המפרץ בשחייה... לאחר שעה ארוכה של שחייה מאתגרת, כשהחמצן בגופי כבר הולך ואוזל... חשבתי עליך אמא. על איך את לוקחת על עצמך אתגרים שבהתחלה נראים לכולם בלתי-אפשריים אך בהמשך לאחר שביססת את הצלחתם, הם נראים כמעט קלים לביצוע... חשבתי על איך את תמיד חותרת להשתפר... ואז - נתפס לי השריר באמצע השחייה! מה אמא הייתה עושה? חלפה המחשבה בראשי. אמא בוודאי היתה חושבת - עליי. וכך עשיתי. חשבתי - עליך. חשבתי חזק עליך, ועל עוד דברים שחשובים לי באמת, והמשכתי לשחות הלאה - עד שהשתחרר לי השריר."

תשע עשרה שנה אמא מחנכת את בנה ומתפללת עבורו, ותוהה מה מכל מה שנאמר ולא נאמר, אכן נטבע והשאיר בו חותם. וכאשר החמצן אוזל והשריר נתפס באמצע שחיית לילה וצריך מוצא וצריך השראה וצריך סיבה להמשיך לשחות - ילד חושב מה אמא היתה עושה.

"מי ידע שפרגית יכולה להיות כל כך טעימה" / יואב רבינוביץ'

כתבה שהתפרסמה בעיתון TIME OUT תל אביב, 21 ביולי 2019.

בתמונה: רותם ואופיר (מימין לשמאל)

העוף בנאן של "סון רון" טעים כל כך שהוא גרם לנו לנטוש את הציניות ולחזור להאמין בחזון, ביומרה ובחדוות יצירה. בשנים האחרונות אנחנו שומעים הרבה דברים. אנחנו שומעים שהמטבח העילי מת. שהשפים והמסעדנים עוברים לאוכל רחוב איכותי. אנחנו שומעים שלמקום החדש שנפתח יש מסיבת השקה. אנחנו שומעים שעל השיפוץ עבדו שלושה חודשים, ואנחנו לא מבינים – למה אי אפשר פשוט למצוא מקום שמוכר פרגית בפיתה ב־28 ש"ח ולשחרר אותנו? מנגל עם גחלים, ויטרינה עם סלטים, מוכר שמזיע לצ'יפס, קלקול קיבה פעם בחודש, ולקחת מאיתנו 28 ש"ח ולא 44 ש"ח. לארוז את כל הפילוסופיה והמיתוג בצד ולתת לנו לאכול.

ואז אנחנו נכנסים לסון רון – מקום מעוצב שהכריז על ההשקה שלו. ובסון רון יעמדו האחים אופיר (הבת) ורותם (הבן). רותם יספר לנו שאופיר היא השפית והוא על כל השאר ("השאר" זה לדבר עם הלקוחות). הוא יספר לנו שיש טאבון שהם הביאו במיוחד מהודו, ואנחנו לא נבין אם באמת היה צריך טבון במיוחד מהודו. רותם יוסיף שהם עשו חזרות על המתכון במשך חצי שנה אצל ההורים בבית.

ואנחנו נאמין להם. כי ניקח ביס ויהיה לו טעם שלקח חצי שנה להגיע אליו. שלוטש לאור חזון. ואנחנו לא מבינים בתנורים הודים אז בואו נסתום וניקח עוד ביס (בכללי טיפ עבורנו לחיים). יש מצב שהמטבח העילי מת והשפים והמסעדנים עוברים לאוכל רחוב איכותי? עוף, "איכותי". אוכל רחוב אמור להיות מסיבה ארעית שתספק את קיבתנו, והוא נגנב על ידי מנהלי המדיה החברתית בתל אביב שגורמים לכל דבר להריח ממאמץ, אבל לפעמים המאמץ משתלם – כשהוא נובע מחזון ויומרה, מחדוות יצירה.

הערת עורכת עלון 'ברמה':

בשיחה טלפונית שלי עם רותם, הוא הוסיף ואמר: "אנחנו מאוד אוהבים ומעריכים את הקיבוץ, מודים לתושבים על הפירגון והתמיכה ומתעגעים לחדר אוכל, בעיקר לנקנקיות וצ'יפס של שישי בצהריים."

מוזמנים להגיע לבקר ולטעום: רח' יהודה הלוי 44, תל אביב, שעות הפעילות: ראשון-חמישי 12:00 עד שנגמר (בדר"כ סביבות 20:00)

התמונות באדיבות רותם גוטמן

ברכות ואיחולים

צה"ל

פושטים מדים

אוריה רודוי

לובשים מדים

עמית גלעד
נוף ספיח

ברכות ואיחולים

מאחלים לכם הצלחה והגשמה בדרככם

שנת שירות

סיימו שירות

רואי ברבר
עמית גלעד
נוף ספיח
חן מוצרי.

כל הכבוד!

מאחלים לכם הצלחה בהמשך דרככם

זה עתה נולדו - מזל טוב!

לירדן ואיתי חורש
להולדת הבת
אחות לגוני
נכדה ללינט ופקו חורש
ברכות לכל המשפחה
הרבה בריאות, נחת ואושר

לאיציק אדרי והגר אדרי
להולדת הנכדה **עליה**
בת לנעם ואלון אדרי - פדן
אחות לנינה
ברכות לכל המשפחה
הרבה בריאות, נחת ואושר

המעוניינים שנציין או נברך, אתכם או יקירכם בעלון "ברמה", נא לפנות אליי אישית, ניתן להתקשר או לשלוח מייל

פינת התרבות והפנאי

ניתן להגיע בימים א' עד ה'
בשעות 08:00 - 12:00
לתיאום עם זוהר: 052-3662521
כולם מזומנים

בית הנצחה - רמת יוחנן
פתיחה: יום שישי 26.7.19, 20:00
פתוח גם בשבת 27.7.19
בשעות 11:00 - 13:30

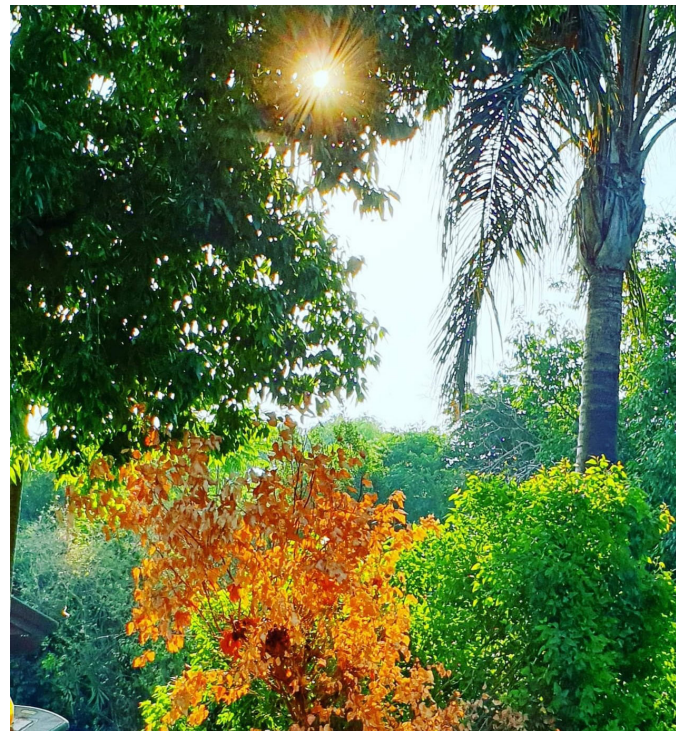
"חיים בצבע"
חיה בצבע

זוהר מור
תערוכת ציורים

פינות של קסם בקיבוץ

צילמה: זוהר גל

צילמה: סליה גלוסקא